

SŁUCHAJ, MÓJ LUDU

7

PROWADZĘ CIĘ

PORADNIK METODYCZNY DO NAUKI RELIGII
DLA KLASY 7 SZKOŁY PODSTAWOWEJ

PODSTAWA
PROGRAMOWA

2018

UWAGA: Rozkład materiału, kryteria ocen, materiały do druku oraz pomoce multimedialne są dostępne w internetowym serwisie katechetycznym Wydawnictwa WAM: nowe.katechizmy.pl

ZESZYT 1

KATECHEZY 1-8

Spis treści

Wprowadzenie / 3

Rozdział I. Jedyiny Bóg – nasz Ojciec

- 1 Szkoła życia wiarą. Rok liturgiczny / 8
- 2 Potrzeby i pragnienia człowieka / 16
- 3 Gdzie skarb twój, tam serce twoje... / 22
- 4 Bóg pragnie spotkania / 28
- 5 Niespokojne jest serce człowieka... / 34
- 6 To mówi Pan. Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną / 41
- 7 W imię Boga. Nie będziesz brał imienia Pana, Boga swego, nadaremnie / 48
- 8 Aby nas uświęcać. Pamiętaj, abys dzień święty święcił / 54

Słuchaj, mój ludu, nauki mojej;
nakłońcie wasze uszy na słowa ust moich.
Do przypowieści otworzę me usta,
wyjawię tajemnice zamierzonego wieku.
Cośmy słyszeli i cośmy poznali,
i co nam opowiedzieli nasi ojcowie,
tego nie ukryjemy przed ich synami.

Psalms 78, 1b-4b

WPROWADZENIE

Seria podręczników do nauki religii Wydawnictwa WAM, zatytułowana „SŁUCHAJ, MÓJ LUDU”, jest propozycją przeznaczoną dla katechetów i uczniów klas 5–8 szkoły podstawowej. Pakiet katechetyczny powstał na podstawie dokumentów Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski z 2018 r.: *Podstawy programowej katechezy Kościoła katolickiego w Polsce* (8 czerwca 2018) oraz *Programu nauczania religii rzymskokatolickiej w przedszkolach i szkołach* (29 września 2018).

TREŚCI PORADNIKA METODYCZNEGO

Poradnik metodyczny do nauki religii dla klasy 7 szkoły podstawowej został opracowany jako pomoc dla katechety w realizacji nauczania religii w szkole z podręcznikiem ucznia pt. „Prowadzę cię”.

Poradnik odnosi się szczegółowo do podręcznika, w którym treści programowe zostały podzielone na dziewięć rozdziałów. Głównymi zagadnieniami są:

- zbawcze dzieło Jezusa Chrystusa w Ewangelii według św. Marka,
- Kościół jako dzieło Ducha Świętego,

– pogłębienie rozumienia przykazań Bożych, czyli Dekalog jako przykazania odpowiedzialności: wezwanie Boga i odpowiedzialność (jako odpowiedź) człowieka,

– działanie Boga w dziejach ludzkości – historia Kościoła.

Podobnie jak w całej serii „SŁUCHAJ, MÓJ LUDU”, w ostatnim IX rozdziale katecheta znajdzie scenariusze wprowadzające w kolejne okresy i uroczystości roku liturgicznego.

ZADANIA PORADNIKA METODYCZNEGO

Poradnik ma za zadanie wieloaspektowo wesprzeć katechetę w pracy. Przede wszystkim ukazuje katechecie, jak poprowadzić katechezę, by uczniów:

- zainteresować,
- zachęcić do aktywnego udziału w lekcji,
- uczyć krytycznego myślenia,
- pobudzić do refleksji,
- włączyć do modlitwy jako osobistej i wspólnotowej rozmowy z Bogiem,
- przygotować do zaangażowania się z wiarą w życie Kościoła.

JAK KORZYSTAĆ Z PORADNIKA METODYCZNEGO I PODRĘCZNIKA UCZNIĄ

Opracowanie każdej jednostki lekcyjnej zawiera:

- spis potrzebnych materiałów i pomocy,
- plan katechezy,
- szczegółowy scenariusz z kluczem do każdego zadania,
- propozycje zapisu w zeszytcie.

Materiały i pomoce. Zawsze potrzebny będzie podręcznik ucznia, zazwyczaj Pismo Święte i świeca (którą katecheta zapala podczas czytania słowa Bożego), materiały dodatkowe do rozdania uczniom (katecheta może je wydrukować ze strony www.nowe.katechizmy.pl), nagrania piosenek (do których proponujemy linki w scenariuszach i na naszej stronie). W niektórych scenariuszach katecheta znajdzie także linki do artykułów, które warto przeczytać, aby pogłębić lub poszerzyć wiedzę związaną z poszczególnymi tematami.

Plan katechezy ułatwi prowadzenie kolejnych części lekcji, gdy katecheta zna już treść scenariusza.

Scenariusz katechezy zawiera: „Część wstępną”, „Część zasadniczą katechezy”, „Podsumowanie”, czasem także „Zadanie domowe” oraz **propozycje zapisu w zeszycie**.

Scenariusze katechez zawierają bardzo różnorodne propozycje zapoznawania się uczniów z Pismem Świętym i innymi tekstami źródłowymi z podręcznika. Uczniowie będą zachęceni do nagrywania niektórych tekstów i prezentacji na katechezie, czytania ich na głos w różnych konfiguracjach (na przykład na zmianę, wcielając się w role postaci z niektórych tekstów).

Liczne propozycje to metody pracy, które aktywizują uczniów na płaszczyźnie zaangażowania osobistego w wartości etyczne i duchowe, o których mowa. Są to na przykład krótkie, anonimowe ankiety; minisondaże na tematy, które młodzież interesują; jest też pomoc w formie propozycji pytań w prowadzeniu rozmów o pozytywnych i negatywnych przeżyciach nastolatków; są podpowiedzi, jak prowadzić rozmowy, by zapewnić odpowiednią dyskrecję, szacunek i wynikające z nich poczucie bezpieczeństwa uczniów.

Często wprowadza się metodę pracy w grupach: parami w ławkach lub w zespołach kilkuosobowych – z okazją do podzielenia się efektami pracy, wnioskami z rozmowy, oceną koleżeńską lub pomysłem na notatkę. Niektóre materiały dla uczniów zostały przygotowane w formie gotowej do druku (są one zamieszczone dodatkowo na stronie internetowej: www.nowe.katechizmy.pl).

W materiałach metodycznych są zawarte również komentarze, które katecheta może wykorzystać w miniwykładzie lub jako uzupełnienie bądź podsumowanie rozmowy. Pomocne będą także opisy obrazów malarskich tam, gdzie niezbędna jest dodatkowa wiedza katechety. Porady dotyczące zasad pisowni słownictwa religijnego lub trudnych słów związanych z katechezą ułatwią katechecie kształtowanie kultury języka u uczniów.

CZĘŚĆ WSTĘPNA

Zainteresowanie uczniów na początku lekcji stanowi pierwszy krok do właściwego przeprowadzenia katechezy. W scenariuszu są to czasem krótkie wprowadzenia do modlitwy, ale także ciekawe postawienie problemu, pytania kluczowego, interesujący przykład lub intrygujące zadanie.

Modlitwa na początku katechezy może być wprowadzona od razu po przywitaniu albo po krótkim wstępie, nawiązującym do różnych sytuacji z życia dzieci, do treści poprzedniej katechezy albo wprowadzającym w nowy temat.

CZĘŚĆ ZASADNICZA

Treści katechezy uczeń poznaje przede wszystkim przez materiały zawarte w podręczniku: fragmenty Pisma Świętego, inne teksty źródłowe, malarstwo religijne, rysunki, schematy i mapki.

W opracowaniu kolejnych PYTAŃ I ZADAŃ pomocne będą wskazówki metodyczne. Uczniowie mogą pracować indywidualnie, w małych zespołach (parami w ławce) lub w większych grupach. Mogą uzupełniać notatki, tworzyć myślografy, stawiać pytania, odgrywać różne scenki, a także sięgać do swoich doświadczeń i podawać przykłady. Wiele pomocniczych przykładów, często związanych z obowiązkowymi lekturami szkolnymi, jest opisanych w poradniku. Katecheta znajdzie również w niektórych scenariuszach linki do krótkich materiałów filmowych dostępnych w internecie.

Rozmowy z uczniami. Bardzo ważną rolę w przebiegu katechezy odgrywa umiejętność stawiania przez katechetę pytań, ale też odpowiadania na nie. W scenariuszach katecheta znajdzie wiele propozycji pytań i przykładowych odpowiedzi, którymi może się inspirować.

Komentarze katechety. Treści biblijne i teologiczne wymagają często dopowiedzeń i wyjaśnień. Katecheta w razie potrzeby może sięgnąć do komentarzy zaproponowanych w scenariuszach.

Ta część katechezy ma różny kształt metodyczny, ale zawsze zmierza do modlitwy końcowej, która często jest wzięta z podręcznika ucznia.

Zadania domowe. Niektóre lekcje kończą się zapisaniem zadania domowego. Ważne, by katecheta zawsze zapytał o jego wykonanie i kilka zeszytów sprawdził albo wezwał uczniów do prezentacji pracy domowej. To pomoże zmobilizować uczniów do systematyczności.

Zadanie domowe jest też dobrą formą aktywności dla uczniów, którzy chcą zdobyć ocenę celującą. Dotyczy to zwłaszcza zadań dodatkowych dla chętnych.

PODRĘCZNIK UCZNIĄ

Podręcznik ma służyć uczniom do pracy samodzielnej i grupowej na lekcjach i w domu. Został tak przygotowany, że sprawdzi się w sytuacji **nauki zdalnej**. Każda katecheza w podręczniku składa się z kilku tekstów źródłowych, do których przygotowano PYTANIA I ZADANIA. Uczniowie poznają przede wszystkim wybrane teksty PISMA ŚWIĘTEGO, szczególnie (zgodnie z programem)

Ewangelię według św. Marka. Na ostatniej stronie podręcznika – podobnie jak w klasie 5 i 6 – znajduje się praktyczny opis odnośników biblijnych oraz spis wszystkich ksiąg Pisma Świętego razem ze skrótami biblijnymi. W niektórych zadaniach uczniowie znajdują odwołania do obowiązkowych lektur szkolnych, co stanowi element spajający kształcenie ogólne z religijnym.

Obrazy o tematyce religijnej mają pomóc w odkrywaniu prawd wiary, a zdjęcia wskazują na związek wiary z codziennym życiem ludzi. Ilustracje ukazują także liturgię Kościoła. Wykorzystano również żarty rysunkowe jako element, który zachęca do podjęcia pracy nad trudnymi treściami i ułatwia ich przyswajanie oraz rozwija poczucie humoru.

Podręcznik zawiera też propozycje MODLITWY związanej z treściami każdej katechezy. W rubryce WAŻNA WIADOMOŚĆ uczeń znajdzie informacje warte zapamiętania.

Zgodnie z zaleceniami korelacji międzyprzedmiotowej uczeń może skorzystać z **kalendarium historii Kościoła** ukazanej na tle wydarzeń z historii powszechnej. Znajduje się ono na końcu podręcznika. Natomiast **zestawienie wierzeń i religii** zostało umieszczone po rozdziale dotyczącym religii świata (rozdział VII), a **zestawienie wyznań chrześcijańskich** – po katechezie o Tygodniu Modlitw o Jedność Chrześcijan (rozdział IX, katecheza 56).

W podręczniku uczeń znajdzie kontynuację propozycji „Ćwiczeń duchowych”¹ opartych na doświadczeniach duchowości jezuickiej. Jest to wyjście na przeciw potrzebie usamodzielniania się uczniów i świadomej współpracy z łaską Bożą. Mogą one także pomóc chętnym i potrzebującym wsparcia uczniom w zdobyciu wewnętrznego przekonania o własnej wartości – jako osób cennych w oczach Boga. Propozycje zostały umieszczone na stronach przed każdym nowym rozdziałem. Katecheta może motywować uczniów do systematycznej pracy nad sobą, zachęcając ich do wykonania „Ćwiczeń duchowych”, jednak w żaden sposób nie sprawdza, kto po nie sięgnął, a tym bardziej nie poddaje ich w żadnym wypadku ocenie. Oczywiście może pozwolić chętnym uczniom, którzy ćwiczenia przeprowadzą, na podzielenie się doświadczeniami.

UWAGA: Plan wyników, kryteria ocen, materiały do druku oraz pomoce multimedialne są dostępne w internetowym serwisie katechetycznym Wydawnictwa WAM: nowe.katechizmy.pl.

1 „Ćwiczenia duchowe” na podstawie: Wojciech Werhun SJ, *Kwadrans uważności. Ćwiczenia duchowe*, Kraków 2016 oraz tegoż, *Ćwiczenia duchowe. 56 ćwiczeń*, karty, Kraków 2018, opracowanie w podręczniku: Monika Filińska, Mateusz Janyga SJ.

KATECHEZA 1

Szkoła życia wiarą. Rok liturgiczny

PLAN KATECHEZY

Część wstępna

1. Rozmowa o wakacjach i nowym roku szkolnym.
2. Modlitwa do Ducha Świętego o pomoc w nauce.

Część zasadnicza

3. Interpretacja żartu rysunkowego. Modelowanie pojęcia „celebrować” (zad. 1).
4. Refleksja nad naturą czasu – wypełnienie osi czasu zaproponowanymi określeniami (zad. 2).
5. Związek przeszłości, teraźniejszości i przyszłości w liturgii – na podstawie tekstu „To dzieje się dzisiaj” i Ewangelii według św. Mateusza (18, 20) – (zad. 3).
6. Rozmowa – różne aspekty „roku”.
7. Specyfika roku liturgicznego (zad. 4).

Podsumowanie

8. Zobowiązania wierzącego, który podejmuje świadome życie liturgią na podstawie tekstu „Cztery wymiary liturgii” (zad. 5).
9. Modlitwa z podręcznika.

UWAGA:

Źródło tekstu – na podstawie: ks. Wojciech Przechowski, *Nowy rok... liturgiczny?*, „Przewodnik Katolicki” 38/2002.

MATERIAŁY I POMOCE

- podręcznik ucznia
- długa wstążka zwinięta w rulonik lub spirala do zabawy dla dzieci

ROZMOWA I INTERPRETACJA ŻARTU

– Cieszę się, że zaczynamy nowy (*kolejny?*) rok wspólnej nauki.

Katecheta może odnieść się do sytuacji w klasie. Zauważyć nowych uczniów. Wspomnieć tych, których nie ma już w tym zespole klasowym – wyprowadzili się, przenieśli do innych szkół itp.

– Jak minęły wam wakacje? Jakie macie plany i oczekiwania wobec siebie w nowym roku szkolnym?

Katecheta prowadzi luźną rozmowę, pozwalając uczniom na wypowiedzi, ale równocześnie dbając, by lekcja nie zamieniła się w rozmowę, która nie ma związku ze szkołą. Jeśli to możliwe, warto, by katecheta akcentował w wypowiedziach uczniów wzmianki o czasie, tak aby zupełnie naturalnym wnioskiem już z tej wstępnej rozmowy było to, że jesteśmy związani z przeszłością i przeżywamy teraźniejszość z nadzieją na przyszłość.

MODLITWA

Wstańcie. Na progu roku szkolnego pomodlimy się o światło Ducha Świętego. On jest bliskim towarzyszem rozwoju człowieka. Każdego z nas – jeśli tego chcemy – może prowadzić i wspierać. *(Chwila ciszy)*

Duchu Święty, który oświecasz serca i umysły nasze, dodaj nam ochoty i zdolności, aby ta nauka była dla nas pożytkiem doczesnym i wiecznym. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

OPRACOWANIE ZADANIA 1.

– Także nasz podręcznik rozpoczyna się wątkiem nowego roku szkolnego. Popatrzcie na żart rysunkowy na stronie 8. Co znaczy słowo „celebrować”? Jego rozumienie jest konieczne dla zrozumienia humoru przedstawionego na rysunku.

– Podajcie inne przykłady celebracji.

Już w tym momencie katechezy mogą pojawić się przykłady celebracji religijnych (podane przez uczniów). Należy je zauważyć i zaznaczyć, że za chwilę przejdziemy do omawiania celebracji liturgicznych.

KLUCZ DO ZADANIA 1.

Celebracja to wyrażanie słowami i gestami tego, co się przeżywa. W żarcie rysunkowym to początek roku szkolnego, przeżywanie spotkania, uściski i gesty „przybij piątkę”. Ważnym elementem celebracji początku roku szkolnego jest strój galowy.

Uczniowie mogą wymienić różne uroczystości rodzinne: urodziny, rocznice ślubu, rocznice śmierci, a także pielęgnowanie tradycji, zwyczajów, zbieranie pamiątek, przekazywanie ich dzieciom.

Zadaniem tych uroczystości jest:

- wspomnianie ludzi poprzez przypominanie o ważnych wydarzeniach z życia rodziny,
- tworzenie i podtrzymywanie więzów rodzinnych,
- wspomnianie tych, którzy odeszli lub są daleko,
- wzajemne ubogacanie się w rodzinie,
- dawanie młodszym członkom rodziny podstaw do znalezienia swojej tożsamości i zakorzenienia się w świecie.

OPRACOWANIE ZADANIA 2.

– W trakcie naszej rozmowy na początku katechezy zauważyliśmy, że przeszłość (ubiegły rok szkolny i wakacje), terażniejszość (dzisiejsza lekcja, dzień) i przyszłość (nasze plany na ten rok szkolny i oczekiwania z nim związane) łączą się jakoś ze sobą. Podejmijmy refleksję nad czasem w życiu człowieka. Jest to temat, który w swoich rozmyślaniach podejmowali filozofowie i stanowi on zagadkę istnienia człowieka. Przerysujcie do zeszytu z podręcznika ze strony 10 oś czasu podzieloną na trzy części: przeszłość, terażniejszość i przyszłość.

Tę część zadania katecheta może polecić do wykonania w małych grupach, aby po zaprezentowaniu efektów pracy wyjaśnić, że różnice, które wykaże konfrontacja pracy grup, nie wynikają z błędów, lecz są naturalną konsekwencją różnych (poprawnych) interpretacji.

Wypisane w zadaniu 2. w ramce wyrazy podzielcie na trzy grupy: dotyczące przeszłości, terażniejszości i przyszłości, i wpiszcie je w odpowiednie miejsce na osi.

Czy każdy z wyrazów można przypisać tylko do jednej grupy? Dlaczego?

KLUCZ DO ZADANIA 2.

Przeszłość: retrospekcje, wspomnienia, pamięć, trauma;

Terażniejszość: smutek, radość;

Przyszłość: marzenia, oczekiwania, nadzieja.

Przyporządkowanie jest propozycją, ponieważ niektóre z określeń można przyporządkować do trzech lub dwóch obszarów czasowych. Na przykład:

retrospekcje dotyczą przeszłości, snujemy je w teraźniejszości, ale mogą modelować nasze decyzje dotyczące przyszłości. Pokazuje to, że czas ma naturę bardziej skomplikowaną, niż się nam często wydaje.

Człowiek nie może normalnie żyć i rozwijać się zarówno bez przeszłości, jak i bez przyszłości. A jednak żyjemy tylko w teraźniejszości, nasze życie dzieje się przecież w tej chwili: reszta minęła albo dopiero będzie.

OPRACOWANIE ZADANIA 3.

– Zastanowimy się teraz nad drobiazgiem językowym, który jest bardzo ważny dla świadomej wiary. Przeczytajcie tekst „To dzieje się dzisiaj”. Tłumaczy on znaczenie jednego słowa w liturgii. Jest to wyraz „dziś”.

Odczytanie na głos tekstu „To dzieje się dzisiaj” przez katechetę lub ucznia o dobrej technice czytania.

– Jaki jest związek między przeszłością, teraźniejszością i przyszłością w liturgii?

KLUCZ DO ZADANIA 3.

W liturgii przeszłość, teraźniejszość i przyszłość są ze sobą ściśle powiązane. Liturgia, którą sprawujemy w teraźniejszości, to przeżywanie tego, co wydarzyło się w przeszłości, ale zarazem otwarcie nas ku przyszłości.

KOMENTARZ

– Chcę, abyście dzisiaj odkryli, że liturgia, na przykład Msza Święta, jest jak życie człowieka: przywołuje przeszłość, która składa się na nas (bez niej nie ma nas takich, jacy jesteśmy), dzieje się teraz i prowadzi nas do przyszłości: tej, którą jest każdy następny dzień, i tej wiecznej.

Zadaniem liturgii jest uobecnianie, czyli czynienie aktualnymi, „dziejącymi się w nas”, wydarzeń z przeszłości biblijnej, na przykład: wyzwolenia z niewoli egipskiej, tworzenia ludu Bożego, narodzenia Jezusa – Zbawiciela, Pokłonu Trzech Króli (w Uroczystość Objawienia Pańskiego), Chrztu Pańskiego, Zmar-twychwstania Pańskiego.

– W liturgii przeszłość dzieje się dla nas i nas tworzy: dla nas Bóg stwarza świat, Jezus rodzi się, naucza, cierpi i umiera na krzyżu. Dla nas przemienia chleb w swoje Ciało i wino w swoją Krew. Dla nas zmartwychwstaje.

CZYTANIE FRAGMENTU Z EWANGELII WEDŁUG ŚW. MATEUSZA (18, 20)

– Którego z tych czasów dotyczy zapewnienie Jezusa z Ewangelii (*Wszystkich*)

ROZMOWA O ASPEKTACH OKREŚLENIA „ROK”

– Zastanówcie się, co przychodzi wam do głowy, gdy powiem słowo „rok”. Wymieńcie swoje skojarzenia. Jakie rodzaje „roku” znacie?

Uczniowie wymieniają, a katecheta wypisuje nazwy na tablicy. Z pewnością padną określenia „rok kalendarzowy” i „rok szkolny”. Jeśli nie padną inne, katecheta uzupełnia.

– Mamy rozmaite rodzaje określeń roku: są to wymienione przez was rok szkolny i kalendarzowy, ale przecież mogą to być także: rok podatkowy, rok akademicki. Może słyszeliście o roku świetlnym, czyli okresie, który nie ma początku i końca, ale jest odległością kosmiczną ściśle związaną z rokiem kalendarzowym. Podajcie daty początku i końca poszczególnych okresów: rok kalendarzowy (1 stycznia – 31 grudnia), rok szkolny (1 września – np. 26 czerwca), rok akademicki (1 października – np. 15 czerwca lub we wrześniu), rok podatkowy (1 stycznia – 31 grudnia).

Dziś, na progu roku szkolnego, powiemy na religii więcej o naturze i ramach roku liturgicznego, czyli roku celebrowania wydarzeń zbawczych.

OPRACOWANIE ZADANIA 4.

– Przeczytajcie tekst „To samo, ale inaczej”, który omawia tę sprawę. Scharakteryzujcie rok liturgiczny: kiedy przypada jego początek, a kiedy koniec, jaki ma cel oraz znaczenie. Tę część odpowiedzi zapiszcie w zeszytcie. Dlaczego wyrażamy go symbolem spirali? Zinterpretujcie kolory obecne na schemacie ze strony 9 z podręcznika.

Aby wyjaśnić i ułatwić uczniom wyobrażenie sobie, czym jest spirala w przestrzeni, katecheta może rozwinąć zwiniętą w rulonik wstążkę lub użyć spirali do zabawy dla dzieci.

– Czasem bywa, że ktoś każdego roku obchodzi na przykład Wielkanoc, ale nic to w nim nie zmienia, nie pogłębia jego relacji z Panem Bogiem. Dlaczego tak może się dziać? (*Powierzchowne przeżywanie, np. Bożego Narodzenia, nie-dbałość w przygotowaniu się do celebrowania przez Advent lub Wielki Post*)

– Co zrobić, by kolejne lata rzeczywiście przynosiły rozwój duchowy?

Katecheta pozostawia uczniom czas do swobodnych wypowiedzi, które można podsumować, że świadomej wierze pomaga także aktywne i świadome uczestnictwo w katechezie.

KLUCZ DO ZADANIA 4.

Rok liturgiczny zaczyna się w pierwszą niedzielę Adwentu, a kończy w sobotę 34. tygodnia zwykłego. W jego ramy jest wpisana historia zbawienia, którą znamy z Biblii. Jego celem jest głoszenie chwały Bożej i uświęcanie wiernych.

Rok liturgiczny przedstawiamy w postaci spirali, ponieważ wyobraża ona zarówno cykliczność (co roku przeżywamy te same uroczystości i święta), jak i wznoszenie się ku górze (co roku powinniśmy przeżywać je głębiej, „na wyższym poziomie”).

Poszczególne kolory symbolizują kolejne okresy w roku liturgicznym, np. okres Wielkanocny i Narodzenia Pańskiego – kolor biały, Advent i Wielki Post – kolor fioletowy.

OPRACOWANIE ZADANIA 5.

– Jaki praktyczny wymiar ma dla nas udział w liturgii? Do czego nas zobowiązuje? Podajcie konkretne przykłady.

KLUCZ DO ZADANIA 5.

Udział w liturgii uświadamia nam, że uczestniczymy w historii zbawienia, a to zobowiązuje do życia zgodnie z nauczaniem Jezusa Chrystusa (do miłości Boga i bliźniego, do niesienia wiary i pokoju).

KOMENTARZ

Katecheta może poprosić o uzupełnienie, co obejmuje historia zbawienia, lub sam uzupełnić tę informację.

– Historia zbawienia to dzieje Boga z człowiekiem: od stworzenia i grzechu ludzkości, przez dzieje ludu wybranego, narodziny Zbawiciela, Jego nauczanie

i działania, Jego śmierć i zmartwychwstanie oraz głoszenie Ewangelii przez Jego uczniów, czyli formowanie się Kościoła. Jest też tym, co dopiero się wypełni w Kościele i gdy Jezus przyjdzie powtórnie na końcu czasów.

OPRACOWANIE ZADANIA 6.

- Być może zdążyliście dzisiaj przejrzeć wasz podręcznik. Jaki jest jego tytuł?
- Pomyślcie o zwykłym życiu i relacjach między ludźmi: Kto do kogo może wypowiadać zdanie: „Prowadzę cię”?
- Jakie znaczenie może mieć to zdanie jako tytuł podręcznika do religii? Kto i kogo prowadzi?
- Przyjrzyjcie się okładce. Jest ona symboliczna. Co oznacza symbol góry i obłoków?
- Czy tytuł podręcznika „Prowadzę cię” odczytujecie bardziej jako stwierdzenie faktu czy jako obietnicę?

Katecheta w rozmowie nawiązuje do wyznania wiary (tzw. mszalnego), w którym mówimy „oczekuję życia w przyszłym świecie”. To właśnie symbolizuje zdjęcie na okładce: wędrówkę tu na ziemi do wiecznej Ziemi Obiecanej – do nieba; w wędrówce tej prowadzi nas Bóg.

KLUCZ DO ZADANIA 6.

Tytułowe zdanie „Prowadzę cię” może w życiu codziennym wypowiadać na przykład rodzic do dziecka, przewodnik do turysty, lekarz do pacjenta, naukowiec do studenta, trener do zawodnika.

W kontekście religijnym chodzi o Boga i człowieka. Góra symbolizuje obecność Boga. Bóg jest przy człowieku przez całe życie i prowadzi go do siebie.

MODLITWA

Panie Jezu, co roku obchodzimy pamiątkę Twojego narodzenia, wydarzeń Twojego ziemskiego życia, śmierci i zmartwychwstania. Prosimy, otwieraj nasze serca na Twoją łaskę, byśmy Cię lepiej poznali i z coraz większą miłością zbliżali się do Ciebie.

Duchu Święty, prowadź nas!

Amen.

ZADANIE DOMOWE

Zapisz swoje postanowienie dotyczące katechezy. Włóż je do małej koperty. Kopertę zaklej i wklej do zeszytu.

ZAPIS W ZESZYCIE

Temat: Szkoła życia wiarą. Rok liturgiczny.

Zadanie 2 – oś czasu z przyporządkowanymi określeniami.

Zadanie 4 – notatka o roku liturgicznym: Rok liturgiczny zaczyna się w pierwszej niedzielę Adwentu, a kończy w sobotę 34. tygodnia zwykłego. W jego ramy wpisana jest historia zbawienia, którą znamy z Biblii. Jego celem jest głoszenie chwały Bożej i uświęcanie wiernych.

KATECHEZA 2

Potrzeby i pragnienia człowieka

PLAN KATECHEZY

Część wstępna

1. Modlitwa o wytrwałą pracę na katechezie i refleksja o potrzebach zawartych w modlitwie „Ojczy nasz”.
2. Analiza wyników sondażu i odniesienie ich do bohaterów lektur obowiązkowych (zad. 1).

Część zasadnicza

3. Zapoznanie się z podstawowymi potrzebami człowieka na podstawie „Ważnej wiadomości” i powtórnej analizy sondażu (zad. 2).
4. Główny sens życia chrześcijanina – na podstawie testu „Jak żyć” i rysunku (zad. 3).
5. Interpretacja postawy bogatego człowieka z Ewangelii według św. Marka (10, 17.21-22) – (zad. 4).

Podsumowanie

6. Przygotowanie do zadania domowego – dalsze losy bogatego człowieka z Ewangelii (zad. 5).
7. Modlitwa z podręcznika i śpiew „Będę śpiewał Tobie, mocy moja”.

MATERIAŁY I POMOCE

- podręcznik ucznia
- wydruk tekstu (Materiały do druku) i nagranie pieśni „Będę śpiewał Tobie, mocy moja”, np. bit.ly/39hFdkE [dostęp: 15.12.2021]

MODLITWA

Panie Jezus, Ty wiesz, jakie myśli zamknęliśmy zapisane w kopertach jako nasze postanowienia dotyczące katechezy w tym roku. Spraw, by stały się planem naszych działań i prac w tym roku szkolnym. Pomóż, byśmy dzięki wspólnej nauce stawali się dojrzałsi w wierze. *(Chwila ciszy)*
„Ojczy nasz...”.

Modliliśmy się słowami, których nauczył nas sam Pan Jezus. Nieraz modlimy się tą Modlitwą Pańską rano lub wieczorem, a także gdy uczestniczymy w Eucharystii. Zwróćmy uwagę, że w tej modlitwie mówimy o naszych potrzebach.

O jakich potrzebach mówi modlitwa „Ojcze nasz”? Co stawia na głównym miejscu?

Katecheta nie wymaga wyczerpujących odpowiedzi. Zapowiada tylko, że odpowiedzi na te pytania będą tematem dzisiejszej katechezy.

OPRACOWANIE ZADANIA 1.

– Przeanalizujcie zaprezentowane w podręczniku na stronie 11 wyniki sondażu. Zwróćcie uwagę, kto odpowiadał na pytania ankietowanych.

Sondaż sam w sobie powinien być dla młodzieży interesujący, natomiast postawione do niego pytanie ma za zadanie wprowadzić obserwację stymulowaną, tzn. obserwację pod zadanym kątem. Uczniowie mogą mieć trudności w odpowiedzi na pytanie (ze względu na jego ogólny charakter), dlatego trzeba wziąć pod uwagę zadanie pytania pomocniczego.

– Jaką zauważacie prawidłowość w udzielanych odpowiedziach? Jak można pogrupować odpowiedzi?

Jeśli nadal odpowiedź sprawi im kłopot, katecheta wskazuje, że pierwsze trzy odpowiedzi dotyczą wartości materialnych. Prosi, by uczniowie pogrupowali pozostałe odpowiedzi.

– Jakich wy udzielilibyście odpowiedzi na pytanie zadane przez ankietowanych?

Katecheta słucha odpowiedzi, nie poddając ich ocenie.

– Jak na to pytanie odpowiedzieliby waszym zdaniem bohaterowie lektur szkolnych, na przykład Staś i Nel z „W pustyni i w puszczy” Henryka Sienkiewicza? Tytułowy bohater „Mikołajka” René Goscinnego? Ernest Nemeček z „Chłopców z Placu Broni” Ferenca Molnára?

– Co łączy te odpowiedzi? Dlaczego się różnią?

– Wyciągnijcie wnioski, co dzieci uważają za najważniejsze dla poczucia szczęścia.

– Zwróćcie uwagę na rok, z którego pochodzi badanie. Ile lat temu je wykonano? Czy według was coś się zmieniło przez te lata? Czy wyniki sondażu dziś wyglądałyby inaczej?

Katecheta słucha odpowiedzi, nie poddając ich ocenie. Zadanie zaproponowanego pytania spełnia ważny cel dydaktyczny: kształtuje krytycyzm wobec źródła, a także świadomość historyczności źródła. Uczniowie zapisują temat.

KLUCZ DO ZADANIA 1.

Wyniki sondażu pokazują, że dorośli uważają, iż dzieci do szczęścia potrzebują przede wszystkim ciepła i miłości, ludzi (rodziców, koleżanek, rodzeństwa), zorganizowanej przestrzeni (swój pokój, podwórko). Ostatnie miejsca należą do wartości czysto materialnych – zabawki, kieszonkowe, ogólna zamożność rodziców.

Ad A. Dowolne odpowiedzi uczniów.

Ad B. Przykładowe odpowiedzi uczniowskie:

Stas i Nel: Dziecko do szczęścia potrzebuje rodziców (oboje bohaterowie nie mieli mam, a porwanie rozłączyło ich z ojcami), przyjaźni (w czasie porwania w ciężkich chwilach ratowała ich przyjaźń), bezpieczeństwa (Stas w czasie choroby Nel nie miał dostępu do leków, przez co dziewczynka ledwie przeżyła).

Mikołajek: Dziecko do szczęścia potrzebuje wielu kolegów, dużo swobody do zabawy, poczucia humoru dorosłych, zrozumienia przez dorosłych.

Ernest Nemecek: Dziecko do szczęścia potrzebuje zdrowia (Nemecek był chorowity i dlatego wielu kolegów się nim wystugiwało) i grupy rówieśniczej, która je zaakceptuje (Nemecek był w grupie jedynym szeregowcem).

OPRACOWANIE ZADANIA 2.

– Przeczytajcie pierwszą informację z „Ważnej wiadomości”. Odpowiedzi z sondażu przydzielcie do wymienionych tam grup potrzeb. Które grupy potrzeb nie znajdują przykładu w odpowiedziach sondażowych? Dlaczego?

KLUCZ DO ZADANIA 2.

Potrzeby z „Ważnej wiadomości”. Po dwukropku informacje z sondażu (brak informacji pokazuje, że sondaż nie wymienia potrzeby z danej grupy).

- Potrzeba przetrwania: (brak);
- Potrzeba bezpieczeństwa: ciepło i miłość, oboje rodziców (także: własny pokój);
- Potrzeba przynależności: koleżanki i koledzy, rodzeństwo, własny pokój;
- Potrzeba uznania: być może zamożność kojarzy się rodzicom z zaspokojeniem potrzeby uznania (dzieci niestety często oceniają się nawzajem według zamożności);
- Potrzeba samorealizacji: miejsce do zabawy na podwórku.

Brak odpowiedzi dotyczących grupy potrzeb związanych z przetrwaniem pokazuje być może, że dorośli Polacy uznają je za oczywiste i bezdyskusyjnie zapewnione.

OPRACOWANIE ZADANIA 3.

– Aby być szczęśliwym, człowiek nie tylko spełnia swoje podstawowe potrzeby, ale także szuka sensu życia. Popatrzcie na rysunek na stronie 11. Jakie sensory życia uwzględnia? Podajcie przykłady, uzasadniając, że są to postawy przeciwstawne, co zobrazowano jako „przeciąganie liny”.

Katecheta daje chwilę na luźną rozmowę, podanie przykładów. Na przykład „realizacja celów” to długoletnie przygotowania do egzaminu ósmoklasisty czy do startu w jakichś zawodach sportowych, podczas gdy „smakowanie chwil” jest skupieniem się na natychmiastowych, a w każdym razie na dość nieodległych w czasie przyjemnościach (wyjście ze znajomymi, obejrzenie dobrego filmu).

– Przeczytajcie tekst „Jak żyć”. Rozważcie, czy rysunek celnie oddaje wyrażoną przez autora myśl.

KLUCZ DO ZADANIA 3.

Pierwsze zdanie tekstu to przekaz zawarty na ilustracji. Jednak główna myśl tekstu jest ujęta w kolejnych dwóch zdaniach i odnosi się do zupełnie innego wymiaru – wymiaru duchowego, więc rysunek nie oddaje w pełni jego przesłania.

Ponieważ sens życia chrześcijanina leży gdzie indziej niż w dobrym ułożeniu sobie życia (w czym nie ma nic złego), my zajmiemy się właśnie tym innym wymiarem. Posłuchajcie teraz opowiadania ewangelicznego o pewnym człowieku, który poczuł pragnienie, aby znaleźć sens życia.

OPRACOWANIE ZADANIA 4.

– Czy zdarzyło się wam niedawno oglądać ponownie film, który widzieliście już kiedyś, gdy byliście młodszy? Jaka była różnica w jego odbiorze?

Chodzi o podkreślenie, że zapewne uczniowie po jakimś czasie postrzegają te same filmy, a także sytuacje, które ich spotykają, inaczej niż kiedyś.

KOMENTARZ

– Tym bardziej dzieje się tak, gdy czytamy słowo Boże. Za każdym razem – nie tylko po latach, ale też w niedługich odstępach czasu – możemy pod wpływem sytuacji życiowej i wiedzy, którą nabywamy, zrozumieć je pełniej.

Wydarzenia ewangeliczne i teksty – tak jak ten za chwilę – będziemy czytać ponownie i na pewno okaże się, że one mówią dużo więcej, niż myśleliśmy kiedyś. Tym bardziej że Bóg mówi przez nie do nas zawsze „dzisiaj” – jak w liturgii.

– Właśnie dzisiaj przeczytamy Ewangelię o wydarzeniu, które już poznaliście w klasie 5. Święty Mateusz opisał je jako spotkanie Jezusa z młodzieńcem, a św. Marek mówi po prostu o człowieku, który przyszedł do Jezusa.

CZYTANIE FRAGMENTU Z EWANGELII WEDŁUG ŚW. MARKA (10, 17. 21-22)

Do czytania Ewangelii potrzebnych będzie trzech uczniów, którzy przeczytają fragmenty: narrator, kwestia człowieka, słowa Jezusa.

– Wymieńcie co najmniej trzy wartości ważne dla człowieka, który przybył na spotkanie z Jezusem. Ustalcie ich hierarchię. Jaki był powód smutku tego człowieka?

KLUCZ DO ZADANIA 4.

Wartości ważne dla człowieka z Ewangelii: własność, autorytet, życie wieczne, spotkanie z drugim człowiekiem, spotkanie z Jezusem, wiedza. Uczniowie układają hierarchię, w której na końcu jest życie wieczne (człowiek nie wybrał ostatecznie tej opcji).

Człowiek stoi przed trudnym wyborem: pragnie życia wiecznego, ale jest przywiązany do dóbr materialnych (związanych tylko z życiem na ziemi). Nieumiejętność rezygnacji z nich powoduje smutek.

KOMENTARZ

– Każdy człowiek, a więc także my, często stoi przed wyborem zaspokojenia jednych potrzeb kosztem innych. Stąd każdy kieruje się świadomie lub nieświadomie hierarchią potrzeb. Dokonywanie dobrych wyborów w życiu jest możliwe, gdy człowiek kieruje się właściwą hierarchią wartości i perspektywą życia wiecznego. Dlatego jest ważne, byśmy pamiętali o trzecim wymiarze – nieobecny na rysunku – a skomentowanym przez tekst „Jak żyć”. Tylko Bóg jako największe dobro może zaspokoić wszelkie potrzeby człowieka.

OPRACOWANIE ZADANIA 5. – OMÓWIENIE ZADANIA DOMOWEGO

– Wymyślcie, jak mogły się potoczyć dalsze losy bogatego człowieka z Ewangelii. Uwzględnijcie jedną z możliwości opisanych w tekście „Jak żyć”. Które słowa Pisma Świętego skłaniają was do wyboru takiej drogi dla bohatera?

Katecheta prowadzi luźną rozmowę, podczas której uczniowie podają swoje pomysły. Warto na początku tej fazy lekcji zapowiedzieć, że zadaniem domowym będzie napisanie krótkiego opowiadania, którego tematem będą właśnie dalsze losy człowieka z Ewangelii.

KLUCZ DO ZADANIA 5.

Opowiadania według pomysłów uczniów. Katecheta kontroluje tylko zgodność z wymową Ewangelii i realiami świata starożytnego.

MODLITWA

Czego potrzebujesz? (*Chwila ciszy*) Miłości? Przyjaźni? Poczucia akceptacji?

Czego szukasz? (*Chwila ciszy*) Dobra? Piękna? Prawdy?

Jezu, bądź przy mnie, gdy będę szukał odpowiedzi na te pytania.

ŚPIEW: „BĘDĘ ŚPIEWAŁ TOBIE, MOCY MOJA”

Będę śpiewał Tobie, mocy moja.

Ty, Boże, jesteś mą nadzieją,

Tobie ufam i bać się nie będę.

ZADANIE DOMOWE

Zadanie 5.

ZAPIS W ZESZYCIE

Temat: Potrzeby i pragnienia człowieka.

Zadanie 5 – opowiadanie o dalszych losach bogatego człowieka.

KATECHEZA 3

Gdzie skarb twój, tam serce twoje...

PLAN KATECHEZY

Część wstępna

1. Modlitwa i czytanie z Listu do Filipian (Flp 4, 6-7).
2. Rozmowa o uczniowskich „skarbach” i interpretacja tematu lekcji.

Część zasadnicza

3. Interpretacja żartu w odniesieniu do siebie: co jest dla mnie ważne w życiu – co jest moim „skarbem” (zad. 1).
4. Biblijne rozumienie „skarbów” na podstawie fragmentu z Ewangelii według św. Mateusza (6, 19-21) – (zad. 2).
5. Analiza nauczania papieskiego o szczęściu – sformułowanie pytania do tekstu (zad. 3).
6. Zagrożenia w życiu młodego człowieka – rozmowa (zad. 4).

Podsumowanie

7. Święty Jan Paweł II – specjalista od „skarbów w niebie”: przygotowanie do zadania domowego (zad 5).
8. Modlitwa z podręcznika.

MATERIAŁY I POMOCE

- podręcznik ucznia

MODLITWA

O czym albo o kim dzisiaj od rana myślałeś najwięcej? (*Chwila ciszy*)

Na co w ostatnim tygodniu przeznaczyłeś najwięcej czasu? (*Chwila ciszy*)

Czy swoje radości i troski przedstawiałeś Panu Jezusowi? (*Chwila ciszy*)

Wsluchajcie się w słowa Listu do Filipian: „O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganii z dziękczynieniem! A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie” (Flp 4, 6-7).

ROZMOWA

Katecheta po sprawdzeniu wykonania zadania domowego (może na koniec lekcji zebrać zeszyty i sprawdzić) dzieli tablicę pionową kreską na dwie połowy. Na środku lewej połowy rysuje okrąg i wpisuje wewnątrz dużymi literami słowo „skarb”. Następnie prosi uczniów, by podali przykłady, co może być dla człowieka skarbem. Odpowiedzi (np.: pieniądze, mieszkanie, samochód; być może padną także inne: przyjaciele, dzieci, dobro) katecheta notuje, robiąc od słowa „skarb” strzałki w taki sposób, by powstało słońeczko.

Następnie katecheta zapisuje na tablicy temat lekcji: „Gdzie skarb twój, tam serce twoje”.

Prosi uczniów, by spróbowali wyjaśnić, jak rozumieją to sformułowanie. Wszyscy wspólnie słuchają kilku propozycji. Jeśli ich nie będzie, należy zapowiedzieć, że powiedzenie to ma pochodzenie biblijne i celem dzisiejszej katechezy będzie m.in. wyjaśnienie tego sformułowania. Uczniowie zapisują temat lekcji do zeszytu. Na prawej części w odpowiednim momencie katechezy zostanie wpisane biblijne rozumienie skarbów („skarby w niebie”).

OPRACOWANIE ZADANIA 1.

– Popatrzcie na żart rysunkowy na stronie 15. Wyobraźcie sobie, że jesteście uczestnikami narady rodzinnej przedstawionej na ilustracji. Z czego w swoim planie dnia moglibyście zrezygnować w każdym dniu tygodnia, aby znaleźć czas na opiekę nad Reksem? Z czego na pewno byście nie zrezygnowali? Podajcie po jednej takiej rzeczy.

Katecheta prosi kilku uczniów, aby podali swoje propozycje. Na tablicy wypisuje je w dwóch kolumnach, aby było widoczne, co (z lewej) dla młodzieży nie jest najbardziej istotne (z czego mogliby zrezygnować), a co (z prawej) jest bardzo ważne (z czego trudno by było zrezygnować). Uczniowie wykonują to samo w zeszycie.

Być może okaże się, że niektórzy uczniowie zrezygnowaliby z nauki na rzecz np. ulubionych gier lub sportu. To także wskazuje, gdzie są ich „skarby”, ale katecheta nie osądza.

– Która kolumna zawiera wasze „skarby? (Prawa)

KLUCZ DO ZADANIA 1.

Propozycje uczniów. Katecheta może też podać swoje propozycje, by uzmysłowić młodzieży, że tego rodzaju refleksje dotyczą wszystkich, również dorosłych.

OPRACOWANIE ZADANIA 2.

– Teraz zobaczymy, co na temat „skarbów” mówi Pismo Święte.

CZYTANIE FRAGMENTU Z EWANGELII WEDŁUG ŚW. MATEUSZA (6, 19-21)

Wybrany uczeń czyta tekst Pisma Świętego. Uczniowie stoją.

– Jak rozumiecie metafory „skarby na ziemi” i „skarby w niebie”? Podajcie przykłady takich skarbów. Jak powinna wyglądać hierarchia wartości zgodna z Ewangelią?

– Jak rozumiecie temat: „Gdzie skarb twój, tam serce twoje”?

Uczniowie być może powiedzą o tym, że serce jest tam, gdzie są rzeczy dla nich ważne, czemu poświęcają czas. Katecheta zwraca uwagę, że „skarbem w niebie” są też ich dobre marzenia, prawdziwe przyjaźnie, dobre pasje.

KLUCZ DO ZADANIA 2.

Skarby na ziemi: wartości materialne, a także wszystko, co niematerialne, ale nietrwałe: władza, uroda, znaczenie w społeczeństwie, sukces.

Skarby w niebie: dobro, miłość, relacje, pamięć.

Zgodna z Ewangelią jest każda hierarchia wartości, która stawia „skarby w niebie” nad „skarbami na ziemi”.

Temat katechezy wskazuje na to, że człowiek, wybierając drogę życiową (skarby na ziemi czy skarby w niebie), decyduje o swoim sercu, to znaczy o tym, kim staje się teraz i kim będzie po śmierci.

Uczniowie zapisują rozumienie tematu lekcji po prawej stronie rozpoczętej notatki.

– Poszukiwanie skarbu, czyli tego, co nas uszczęśliwi, jest istotą życia człowieka. Każdy szuka takiego skarbu. Poszukiwanie go w waszym wieku jest tym trudniejsze, że równocześnie poznajecie zarówno świat, jak i siebie. Święty Jan Paweł II – papież – doskonale o waszych trudnościach wiedział, dlatego podejmował ten temat w czasie spotkań z młodzieżą.

OPRACOWANIE ZADANIA 3.

– W parach w ławkach przeczytajcie tekst „Papież odpowiada” i zaproponujcie, jak może brzmieć pytanie, na które odpowiedzią są słowa papieża z tego tekstu.

Zaproponowane zadanie formułą przypomina zadania egzaminacyjne, które polegają na ułożeniu pytania do tekstu lub do jego fragmentu (akapitu). Rozwiązywalność tego typu zadań na egzaminie ósmoklasisty z języka polskiego jest bardzo niska. Należy się spodziewać, że zadanie z przysporzy uczniom trudności, dlatego nie powinno być na tym etapie poddawane ocenie. Jeśli uczniowie nie poradzą sobie z nim, katecheta podaje rozwiązanie i wskazuje cytat, który może naprowadzić młodzież na dobre sformułowanie pytania: „na to wasze pragnienie szczęścia...”.

KLUCZ DO ZADANIA 3.

Przykładowe pytania: Jak być szczęśliwym? Jak znaleźć szczęście w życiu?

OPRACOWANIE ZADANIA 4.

– W przeczytanym przez nas tekście padają słowa: „Zewsząd docierają do was liczne i pociągające propozycje”. Wymieńcie kilka z nich. Czy można je nazwać „skarbami na ziemi”?

Katecheta prowadzi rozmowę. Jest to okazja do lepszego poznania klasy, ponieważ młodzież może wymienić zagrożenia i pokusy, z którymi się spotyka. Można się spodziewać odpowiedzi w pewnym sensie pozytywnych (nauka, sukces), ale także jednoznacznie negatywne (używkі). Warto to rozróżnić.

KLUCZ DO ZADANIA 4.

Według odpowiedzi uczniów. Pociągające propozycje dla młodych to np. ładne ubrania, idealny wygląd, prestiżowa grupa towarzyska, wakacje za granicą, może także dobrze płatna praca, ukończenie kilku kierunków studiów, wyjazd za granicę. W takich propozycjach zagrożeniem dla człowieka jest to, że zacznie uparcie realizować cele, zapominając o rodzinie, wypoczynku, przyjaciółach. Gdy się da uwieść tym propozycjom, może się okazać, że nie jest człowiekiem szczęśliwym. Na przykład dobrze płatna praca okaże się dobrą pracą dla osób zawsze dyspozycyjnych, a to będzie przeszkadzać w prowadzeniu normalnego życia rodzinnego.

OPRACOWANIE ZADANIA 5.

– Na stronie 14 w podręczniku umieszczono zdjęcie. Jak myślicie, co przedstawia?

Po kilku wypowiedziach katecheta wyjaśnia, czym są widoczne na fotografii karteczki. W ten sposób można podsumować fazę lekcji o nauczaniu papieskim.

– Ludzie uważali św. Jana Pawła II za wielki autorytet – specjalistę od „skarbów w niebie”, dlatego po jego śmierci powierzali mu swe prośby i troski na kartkach, które – jak widać na zdjęciu – zostały zebrane w tej sali. Waszym zadaniem domowym będzie zredagowanie takiej prośby na kartce. Proszę, byście sformułowali ją precyzyjnie. Któregoś dnia pomodlimy się w waszych intencjach.

KLUCZ DO ZADANIA 5.

Według pomysłów uczniowskich.

MODLITWA

Czy przeżywałeś ostatnio chwile, które mógłbyś nazwać szczęśliwymi?
(*Chwila ciszy*)

Czy potrafiłbyś powiedzieć ludziom i Chrystusowi, dlaczego były one szczęśliwe i dobre? (*Chwila ciszy*)

Co jest twoim celem w życiu? (*Chwila ciszy*)

Boże, choć Cię nie pojmuję,
Jednak nad wszystko miłuję,
Nad wszystko, co jest stworzone,
Boś Ty dobro nieskończone.
Akt miłości

ZADANIE DOMOWE

Zadanie 5 – prośba do św. Jana Pawła II.

ZAPIS W ZESZYCIE

Temat: Gdzie skarb twój, tam serce twoje.

Notatka: skojarzenia ze słowem „skarb” po lewej stronie kartki i rozumienie biblijnej frazy (tematu lekcji) po prawej.